

ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ. — Τὸ **DDT** καὶ ἡ ρύπανσις τοῦ ἀνθρώπου βάσει προσδιορισμῶν τῆς περιεκτικότητος τοῦ λίπους κατοίκων τῆς Ἐλλάδος, ὥπο **K. Τσόχα** καὶ **G. Λογαρᾶ** *. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γ. Ἰωακείμογλου.

Ε Ι Σ Α Γ Ω Γ Η

Ἡ ἀποδειχθεῖσα ρύπανσις ζωτροφῶν καὶ τροφίμων ἐκ χλωριωμένων ὑδρογονανθράκων, λόγῳ χρησιμοποιήσεως τούτων ὡς παρασιτοκτόνων καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἐπερχομένη βιολογικὴ ρύπανσις τοῦ ἀνθρώπου, ἔχουν προκαλέσει σοβαρὰς ἀνησυχίας μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων καὶ τοῦ κοινοῦ. Κατὰ τὸ 1969 ἐπεχειρήθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ζωικῆς διατροφῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Συμβουλίου Ἐρευνῶν τῶν Η.Π.Α. ἐκτεταμένη ἔρευνα (Davis, 1973). Ἐκ τῶν προισμάτων τῆς ἔρευνης ταύτης προέκυψεν ὅτι, ἀκόμη καὶ κατόπιν πλήρους διακοπῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ DDT, θὰ συνεχισθῇ ἡ ὑπαρξίας ὑπολειμμάτων χλωριωμένων ὑδρογονανθράκων εἰς τροφὰς καὶ ζωτροφάς. Ἀλλῃ ἐπιτροπὴ τῆς Ἑθνικῆς Ἀκαδημίας ἐπιστημῶν τῶν Η.Π.Α. ἀπεφάνθη ὅτι λόγῳ τοῦ μακροῦ χρόνου βιολογικοῦ ὑποδιπλασιασμοῦ τῶν χλωριωμένων ὑδρογονανθράκων, δ ὅποιος ἐπέρχεται κατόπιν παρελεύσεως δεκάδων ἐτῶν, οὕτοι θὰ δημιουργοῦν προβλήματα, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ἐκ τῆς θαλάσσης προερχόμενα προϊόντα.

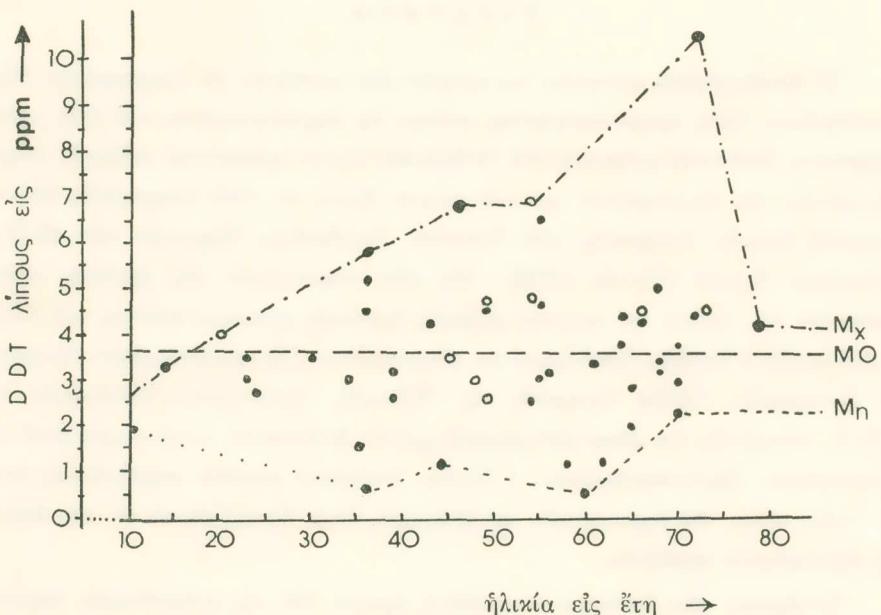
Συνέχειαν τῶν ἀνωτέρω ἀποτελεῖ ἡ ἔρευνα ἐπὶ τῆς πιθανότητος καρκινογενέσεως, καίτοι μέχρι στιγμῆς εἰς τὴν παγκόσμιον βιβλιογραφίαν ἀναφέρεται μία μόνον περίπτωσις ἐμφανίσεως ἀδενώματος ἐπὶ ἐπιμύων, διὰ χορηγήσεως ἐπὶ μακρὸν χρόνον DDT εἰς δόσιν 800 mg ἀνὰ kg βάρους σώματος. Αἱ τοξικολογικαὶ ἔρευναι ἐπὶ τῆς πιθανότητος καρκινογενέσεως συνεχίζονται τόσον διὰ τὸ DDT, ὅσον καὶ διὰ τὰ Aldrin, Endrin Heptachlor καὶ Thiodan, ἐνῷ μόνον διὰ τὸ Aramit θεωρεῖται βέβαιον ὅτι προκαλεῖ καρκίνον τοῦ ἥπατος ἐπὶ ἐπιμύων, διὰ δόσεων per os 500 - 5.000 mg ἀνὰ kg βάρους σώματος. Σημειωτέον ὅτι διὰ τὸ τελευταῖον ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ χρῆσις του ἐν Ἑλλάδι ὡς καὶ ἐν Γαλλίᾳ· εἰς Η.Π.Α. ἐπιτρέπεται εἰσέτι ἡ χρῆσις του μόνον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς μὴ ὑπάρξεως ὑπολειμμάτων, ἔστω καὶ εἰς ἵχνη, ἐπὶ περιπτώσεων χρησιμοποιήσεώς του.

* K. TSOCHAS AND G. LOGARAS, DDT and the pollution of man on the basis of determinations of the DDT content of inhabitants of Greece.

‘Υλικὸν καὶ τρόπος ἐργασίας.

Ἐν τῇ προσπαθείᾳ μελέτης τῆς ωπάνσεως τοῦ πληθυσμοῦ διὰ DDT, ἐλά-
βομεν διὰ βιοψίας τεμάχια λίπους ἐξ ἀτόμων χειρουργηθέντων.

Τὰ τεμάχια τοῦ λίπους ἐλήφθησαν κατὰ βάσιν ἐκ τοῦ ὑποδοχίου ἀποτα-
μιευτικοῦ λίπους τῆς κοιλίας καὶ τινα ἐκ τοῦ περινεφρικοῦ τοιούτου. Ἐκαστον

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ I Τιμαὶ ωπάνσεως ἡμετέρων περιστατικῶν
κατὰ ἥλικιαν

● Λίπος ὑποδόριον κοιλίας

○ Λίπος περινεφρικὸν

— . — . — . — μέγισται τιμαὶ

· · · · · · · · ελάχισται τιμαὶ

— - - - - - - - μέσος ὅρος τιμῶν

τούτων ᾖτο βάρους περίπου 10 g, ἅμα δὲ τῇ λήψῃ του ἐτύθετο πρὸς συντήρησιν ἐντὸς διαλύματος φορμαλδεύδης 10 %, συμφώνως τῇ ἐργασίᾳ τῶν Hayes καὶ Dale (1963).

Συγχρόνως, ἐσημειώνοντο τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀτόμου ἐξ οὗ ἐλήφθη, ἥ αἰτία τῆς ἐπεμβάσεως, δέ τόπος διαμονῆς καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δότου, διὰ τυχὸν συσχέ-

τισιν τοῦ τελευταίου πρὸς τὴν χρῆσιν ἐντομοκτόνων, ὡς ἐπίσης τὸ φῦλον, ἥ ήλικία καὶ τινα στοιχεῖα ἐκ τοῦ ἀναμνηστικοῦ, τὰ ὅποια θὰ ἡδύναντο νὰ βοηθήσουν εἰς τυχὸν δικαιολογίαν ἐπιπροσθέτου καταχρατήσεως.

Εἰς τὰ τεμάχια τοῦ λίπους προσδιωρίσθη ἥ περιεκτικότης εἰς DDT φασματοφωτομετρικῶς.

Κατωτέρῳ περιγράφομεν τὰς χρησιμοποιηθείσας τεχνικὰς καὶ ἐκμέτομεν τὰ ἀνευρεθέντα ἀποτελέσματα, ἐνῷ κατόπιν προβαίνομεν εἰς συζήτησιν τῶν τελευταίων καὶ ἀναφέρομεν περιληπτικῶς τὰ συμπεράσματα εἰς τὰ ὅποια κατελήξαμεν.

Ἐφαρμοσθεῖσαι τεχνικαί.

Βασικὴ μέθοδος προσδιορισμοῦ τοῦ DDT εἰς τὸ λίπος καὶ εἰς λοιπὰ ὄντα παραμένει ἥ τῶν Schecter, Soloway, Hayes καὶ Haller (1945), τὴν ὅποιαν καὶ ἔχοντας μεθόδουν, ὡς καὶ προσπάθειαν ἐφαρμογῆς τῆς ἀεριοχωματογραφίας (Clifford, 1947, Davidow, 1950 α, β, Di Jeso, 1968, Prickett, Kunze καὶ Laug, 1950), ἐν τούτοις οὐδεμίᾳ ἔξ αὐτῶν φαίνεται πλεονεκτοῦσα ἔναντι τῆς βασικῆς τῶν Schecter καὶ συνεργατῶν, ὡς ἀλλωστε προκύπτει καὶ ἐκ κριτικῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἐν χρήσει τεχνικῶν μεθόδων (Engst, Blazovich καὶ Knoll, 1967, Hayes καὶ Dale, 1963, Mattson καὶ συνεργάται, 1953).

Προπαρασκευαστικαὶ ἔργασίαι.

Ἐκ τοῦ δείγματος λίπους λαμβάνεται τεμάχιον περίπου 6 g καὶ φέρεται εἰς ἴγδιον, ἔνθα προστίθεται μικρὰ ποσότης ἀνύδρου θειικοῦ νατρίου. Ἀκολούθως, μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς του, μεταφέρεται εἰς φιάλην χωρητικότητος 500 cc μετ' ἐσμυρισμένου πώματος, τῇ βοηθείᾳ τετραχλωράνθρακος καὶ εἰς ἀναλογίαν 50 - 70 cc ἀνὰ 2 g λίπους. Ἡ φιάλη ἀναδεύεται διὰ μηχανικοῦ ἀναδευτῆρος συνεχῶς ἐπὶ δίωδον, μετὰ δὲ τὸ πέρας τῆς ἀναδεύσεως διηθεῖται τὸ περιεχόμενον τῆς φιάλης καὶ παραλαμβάνεται τὸ διήθημα, τὸ ὅποιον θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐμπεριεχομένου DDT, τὸ ὅποιον προέκυψεν ἐκ τῆς ἐκχυλίσεως τεμαχίου τοῦ λιπώδους ἰστοῦ.

Πρότυποι καμπύλαι.

Αἱ πρότυποι καμπύλαι τῆς παρούσης ἐργασίας κατεσκευάσθησαν τῇ βοηθείᾳ τεχνικοῦ DDT διαλυθέντος ἐντὸς τετραχλωράνθρακος (2 g τεχνικοῦ DDT εἰς 100 cc τετραχλωράνθρακος). Ἐκ τοῦ διαλύματος τούτου παρεσκευάσθησαν ἔτερα

περιεκτικότητος 0 - 50 ppm, τὰ δποῖα ὑπέστησαν τὴν αὐτὴν ἐπεξεργασίαν, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ ἔξετασιν δείγματα. Αἱ προκύψασαι τιμαὶ ἐτέθησαν ἐπὶ συστήματος συντεταγμένων καὶ ἔχαράχθη ἀρχικὴ καμπύλη, ἡ δποία διωρθώθη διὰ τῆς μεθόδου τῶν ἐλαχίστων τετραγώνων, ἐπιτευχθείσης τῆς χαράξεως ἀρίστης σταθερᾶς καμπύλης (Τσόκας, 1964), βάσει τῆς δποίας ἐγένοντο οἱ περαιτέρω προσδιορισμοί.

Σημειωτέον ὅτι, παραλλήλως πρὸς τὸν προσδιορισμὸν ἐκάστου δείγματος, ἐτελεῖτο καὶ «λευκὸς» τοιοῦτος, διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τυχὸν ἀνευρεθεῖσῶν ὑψηλῶν τιμῶν. Ἐπίσης, ἐπὶ τινῶν προσδιορισμῶν καὶ πρὸς ἔλεγχον τῶν εὑρεθέντων, προσετέθη εἰς τὸ ὑπὸ ἔξετασιν ὑλικὸν καὶ γνωστὴ πρόσθετος ποσότης τεχνικοῦ DDT καὶ ἐγένετο σύγκρισις τῶν ληφθεισῶν τιμῶν πρὸ καὶ μετὰ τὴν προσθήκην τούτου, ἐνῷ εἰς ἐτερα δείγματα ἐλήφθη καὶ διπλασία ποσότης ἐκ τοῦ διηθήματος τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν καὶ ἡλέγχθη ἐὰν ἡ προσδιορισθεῖσα πυκνότης τοῦ DDT ἦτο ὄντως διπλασία.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Τὰ ἐκ τῶν ἡμετέρων προσδιορισμῶν ληφθέντα ἀποτελέσματα ἐκτίθενται εἰς τὸν πίνακα I.

‘Ως προκύπτει ἐκ τοῦ πίνακος τούτου, ἔξητάσθη τὸ λίπος 50 περιπτώσεων καὶ προσδιωρίσθη ἡ περιεκτικότης τούτου εἰς DDT. Ἐξ αὐτῶν, 41 περιπτώσεις ἀφεώρων προσδιορισμοὺς εἰς ὑποδόριον λίπος κοιλίας, ἐνῷ 9 ἀφεώρων προσδιορισμοὺς εἰς περινεφρικὸν τοιοῦτον. Ἐκ τῶν 41 δειγμάτων ὑποδορίου λίπους κοιλίας, τὰ 23 ἀνῆκον εἰς ἀρρενα ἀτομα καὶ τὰ 18 εἰς θήλεα τοιαῦτα· ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν τόπον διαμονῆς τῶν δοτῶν, τὰ 9 δείγματα ἀνῆκον εἰς κατοίκους πόλεων καὶ τὰ 32 εἰς τοιούτους τῆς ὑπαίθρου. Ἐκ τῶν 9 δειγμάτων περινεφρικοῦ λίπους, τὰ 7 ἀνῆκον εἰς ἀρρενας καὶ τὰ 2 εἰς θήλεις, ἐνῷ 3 ἀνῆκον εἰς κατοίκους πόλεων καὶ 6 εἰς τοιούτους τῆς ὑπαίθρου. Τοιουτορόπως, τὰ ἡμέτερα δείγματα κατενέμοντο ὡς ἔξη: 30 ἀνήκοντα εἰς ἀρρενας, 20 εἰς θήλεις, ἐνῷ 12 ἀφεώρων κατοίκους πόλεων καὶ 38 τοιούτους τῆς ὑπαίθρου.

Εἰς ἄπαντα τὰ ἔξετασμέντα δείγματα διεπιστώθη ἡ ὑπαρξίας DDT, κυμανομένη ἀπὸ 0,5 ppm μέχρι 10,5 ppm, ἐνῷ ἡ μέση τιμὴ εὑρέθη 3,64 ppm.

Περαιτέρω διερεύνησις τῆς τιμῆς ρυπάνσεως, κατὰ κατηγορίαν τῶν ἡμετέρων περιπτώσεων, ἔδειξεν ὅτι ἡ μέση τιμὴ ρυπάνσεως ἦτο διὰ τὸ περινεφρικὸν λίπος 4,27 ppm, καὶ διὰ τὸ ὑποδόριον τῆς κοιλίας 3,51 (πίν. I). διὰ τὴν κατὰ φῦλον κατανομὴν προέκυψε μέση τιμὴ ρυπάνσεως 4,5 ppm διὰ τὸ περινεφρικὸν λίπος ἀρρένων καὶ 3,5 ppm διὰ τὸ τοιοῦτον θηλέων· διὰ τὸ ὑποδόριον τῆς κοι-

Π Ι Ν Α Ε I.

Περιεκτικότης λίπους εἰς DDT, ήμετέρων περιπτώσεων.

Λιπώδης ιστός			
Περινεφρικός		Υποδόριος κοιλίας	
DDT εἰς ppm	Aύξων ἀριθμός πρωτοκόλλου πειραμάτων	DDT εἰς ppm	
4,5	7	1	3,5
4,7	10	2	4,2
4,5	12	3	2,6
3,5	14	4	1,5
3,0	15	5	3,0
4,0	16	6	4,5
4,8	18	8	3,5
6,9	34	9	3,3
2,6	40	11	1,2
		13	0,5
		17	3,0
		19	3,2
		20	2,3
		21	6,8
		22	3,4
		23	3,3
		24	2,9
		25	3,8
		26	4,4
		27	4,4
		28	2,0
		29	6,5
		30	4,2
		31	1,2
		32	3,0
		33	5,2
		35	2,7
		36	3,2
		37	2,5
		38	1,9
		39	0,6
		41	5,0
		42	3,8
		43	1,2
		44	4,2
		45	2,8
		46	4,6
		47	3,2
		48	4,5
		49	5,8
		50	10,5
$\Sigma \nu o \lambda o v$			
38,5	9	41	143,9
4,27	M. O.		3,51

λίας ἀρρένων προέκυψε μέση τιμὴ 3,55 ppm, ἐνῷ διὰ τὸ τοιοῦτον θηλέων 3,45 ppm (πίν. II). Διὰ τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων (πίν. III) προέκυψε μέση τιμὴ ρυπάνσεως 5,4 ppm διὰ τὸ περινεφρικὸν λίπος καὶ 2,85 ppm διὰ τὸ ὑποδόριον τῆς κοιλίας, ἐνῷ διὰ τοὺς κατοίκους τῆς ὑπαίθρου προέκυψε μέση τιμὴ 3,71 ppm διὰ τὸ περινεφρικὸν καὶ 3,69 ppm διὰ τὸ τῆς κοιλίας. Τέλος (πίν. IV), ἡ μέση τιμὴ ρυπάνσεως διὰ τοὺς ἀρρενας κατοίκους τῶν πόλεων εὑρέθη 4,34 ppm καὶ διὰ τὰς θήλεις τῶν πόλεων 2,26 ppm διὰ τοὺς ἀρρενας κατοίκους τῆς ὑπαίθρου προέκυψε μέση τιμὴ 3,72 ppm καὶ διὰ τὰς θήλεις τῆς ὑπαίθρου 3,66 ppm. Συνολικῶς, διὰ τοὺς ἀρρενας προέκυψε μέση τιμὴ ρυπάνσεως 3,77 ppm καὶ διὰ τὰς θήλεις 3,45 ppm. Διὰ τὸ σύνολον τῶν ἡμετέρων περιπτώσεων τῶν ἀνηκουσῶν εἰς κατοίκους πόλεων προέκυψε μέση τιμὴ ρυπάνσεως 3,5 ppm καὶ διὰ τὸ τοιοῦτον κατοίκων τῆς ὑπαίθρου 3,7 ppm, τελικῶς δέ, ὡς καὶ ἀνωτέρῳ ἀνεφέρθη, ἡ μέση τιμὴ ρυπάνσεως εὑρέθη 3,64 ppm.

Π Ι Ν Α Ξ ΙΙ.

Μέσος ὅρος ρυπάνσεως λίπους διὰ DDT ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Μέσος ὅρος ρυπάνσεως λίπους διὰ DDT εἰς ppm	♂		♀	
	περινεφρικὸν	κοιλίας	περινεφρικὸν	κοιλίας
	4,5	3,55	3,5	3,45

Π Ι Ν Α Ξ ΙΙΙ.

Μέσος ὅρος ρυπάνσεως λίπους διὰ DDT κατοίκων πόλεων καὶ χωρίων.

Μέσος ὅρος ρυπάνσεως λίπους διὰ DDT εἰς ppm	Κ α τ ο ι ς ο ι			
	Π ο λ ε ω ν		Χ ω ρ ι ω ν	
	περινεφρικὸν	κοιλίας	περινεφρικὸν	κοιλίας
	5,4	2,85	3,71	3,69

Π Ι Ν Α Ξ IV.

Μέσος όρος ρυπάνσεως λίπους διὰ DDT, κατὰ κατηγορίαν πληθυσμοῦ καὶ συνολικῶς.

Κατηγορία πληθυσμού	Μέσος όρος ρυπάνσεως λίπους διὰ DDT εἰς ppm		
	♂	♀	♂ + ♀
Κάτοικοι πόλεων	4,34	2,26	3,5
Κάτοικοι χωρίων	3,72	3,66	3,7
Συνολικῶς	3,77	3,45	3,64

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Άφοῦ διεπιστώθη ἡ ὑπαρξία DDT καὶ χλωροπαραγώγων ἐν γένει εἰς τὰ γαλακτοκομικὰ προϊόντα, τὰ ὡὰ καὶ τὸ λίπος τῶν ζώων, ἐν τῇ προσπαθείᾳ περαιτέρῳ ἔρευνης τῆς χρονίας τοξικότητος τοῦ ἀνθρώπου, ίδιως μετὰ τὴν ἐμπεριστατωμένην γνῶσιν τῆς βιολογικῆς ρυπάνσεως, ἐγένοντο εἰς διάφορα κράτη μελέται, στηριζόμεναι ἐπὶ τῆς ἐργασίας τοῦ Barnes (1954), ἐπὶ δειγμάτων λίπους ἀνθρώπου διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ὑπάρξεως εἰς αὐτὰ τοῦ DDT.

Αἱ ἔρευναι τοῦ Hayes κατὰ τὸ ἔτος 1957 ἀπέδειξαν ὅτι ἀτομα, τὰ ὅποια ἐλάμβανον καθημερινῶς διὰ τῆς τροφῆς των 35 mg DDT, δηλαδὴ περίπου 0,5 mg ἀνὰ kg βάρους σώματος, ἐνεφάνιζον εἰς τὸ λίπος τοῦ σώματός των τὸν δι' ὑδρολύσεως παραγόμενον μεταβολίτην DDA εἰς πυκνότητα, ἐκπεφρασμένην εἰς DDT, 350 ppm, παρὰ τὴν ἴκανοποιητικὴν λειτουργίαν τῶν νεφρῶν των καὶ τῆς διαπιστώσεως τῆς διὰ τῶν οὔρων ἀποβολῆς αὐτοῦ. Αἱ περαιτέρῳ ἔρευναι τοῦ ίδιου κατὰ τὸ 1964 ἀπέδειξαν ὅτι γενικῶς τὸ λίπος κατοίκων τῶν H.P.A. περιεῖχε κατὰ μέσον ὅρον ὑπολείμματα DDT εἰς πυκνότητα 5 ppm καὶ μεταβολίτας DDE καὶ DDA εἰς πυκνότητα, ἐκπεφρασμένην εἰς DDT, 12 ppm. Εἰς ἀτομα ἀπασχολούμενα εἰς συνεχεῖς ψεκασμοὺς διὰ DDT, ἡ περιεκτικότης ρυπάνσεως τοῦ λίπους των εὑρέθη τριπλασία, ἐνῷ διὰ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὰς βιομηχανίας παραγωγῆς DDT ἀπεδείχθη ἡ ὑπαρξία τούτου εἰς πυκνότητα 600 - 1.000 ppm, ἥτοι 120 - 200 φορᾶς μεγαλυτέρα τῆς τοῦ λοιποῦ πληθυσμοῦ. Ἔχει εὑρεθῆ ὅμως ὅτι, εἰς ἐργοστάσια παραγωγῆς DDT συμπτώματα δηλητηριάσεως

δὲν παρουσιάζονται ἀκόμη καὶ ὅταν ἡ περιεκτικότης αὐτοῦ εἰς λίπος ἀνέρχεται εἰς 1.100 - 1.300 ppm (Behrens, 1973). Διὰ τοὺς κατοίκους τῶν Η.Π.Α. ἡ μέση ἡμερησίως προσλαμβανομένη ποσότης DDT ὑπελογίσθη εἰς 0,184 mg κατ' ἄτομον. Αὕτη προσλαμβάνεται κυρίως διὰ τῶν τροφῶν, καθ' ὅσον, ὡς διεπιστώθη ὑπὸ τοῦ Walker, οὐδὲν ἐξ ὅλων τῶν σιτίων ἔστιατορίων, τὰ δποῖα ἔχοντι μικροποιήθησαν εἰς τὴν δειγματοληψίαν, ἀνευρέθη μὴ περιέχον ἔστω καὶ ἵχνη DDT.

Κλασσικώτεραι δύμας παραμένουν αἱ διαπιστώσεις τῶν Hayes καὶ Dale (1963), οἵτινες συνεκέντωσαν τὰ γνωστὰ δεδομένα ἐκ τῶν μέχρι σήμερον ἔρευνῶν εἰς διάφορα κράτη τοῦ κόσμου. Οὗτοι ἀναφέρουν ὅτι, ἐπὶ 480 δειγμάτων ληφθέντων ἐκ διαφόρων περιοχῶν τῶν Η.Π.Α., ἀνευρέθη διὰ τὸ DDT μέση περιεκτικότης κυμανομένη μεταξὺ 0,8 καὶ 14 ppm, πλὴν δύο περιπτώσεων, διὰ τὰς ὁποίας ἀνευρέθησαν αἱ τιμαὶ 122 ppm καὶ 648 ppm, ἀφορῶσαι εἰς ἔργατας βιομηχανιῶν παραγωγῆς DDT· ὅπωσδήποτε αἱ μέσαι τιμαὶ τῶν 480 τούτων δειγμάτων ἐκυμάνθησαν εἰς τὴν περιοχὴν μεταξὺ 2,8 καὶ 5 ppm. Διὰ κατοίκους τοῦ Καναδᾶ, ἐπὶ 62 δειγμάτων λίπους, ἡ περιεκτικότης εἰς DDT εὑρέθη κατὰ μέσον ὅρον 1,6 ppm· ἐπὶ 60 δειγμάτων προερχομένων ἐκ κατοίκων τῆς Γερμανίας, εὑρέθη μέση τιμὴ 1 ppm καὶ ἐπὶ 10 τοιούτων ἐκ κατοίκων τῆς Γαλλίας εὑρέθη τιμὴ 1,7 ppm. Ἐπὶ 131 δειγμάτων, προερχομένων ἐκ κατοίκων τῆς Μεγ. Βρετανίας, δὲν ἀνευρέθη DDT ἀλλὰ μόνον DDE, κατὰ μέσον ὅρον, ἐκπεφρασμένον εἰς DDT, 2,2 ppm. Ἐν προκειμένῳ, ἀξιον ἰδιαιτέρας μνείας τυγχάνει τὸ γεγονός ὅτι ἐπὶ 20 δειγμάτων προερχομένων ἐξ Ἑσκιμώων τῆς Ἀλάσκας ἀνευρέθη ἡ μικροτέρα μέση πυκνότης DDT ἵση πρὸς 0,8 ppm. Οὕτω, συγκρινόμενα τὰ ἀνωτέρω ἀποτελέσματα μεταξὺ των, ἀποδεικνύουν ὅτι εἰς τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν ἡ μόλυνσις τοῦ πληθυσμοῦ τυγχάνει ὑψηλοτέρα τῆς τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Εὐρώπης. Τοῦτο, κατὰ τὴν ἀποψιν τῶν ἀνωτέρω ἔρευνητῶν, πιθανῶς νὰ ὀφείλεται εἰς τὰς μεγάλας ἐκτάσεις ὁμοιογενοῦς καλλιεργείας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, αἱ ὁποῖαι καταναλίσκουν πληθώραν ἐντομοκτόνων λόγῳ μὴ ὑπάρξεως ἀνταγωνιζομένων εἰδῶν, ἐν ἀντιμέσει πρὸς τὰς μικρὰς καὶ διαφόρους παραπλησίως κειμένας τῆς Εὐρώπης, εἰς τὰς ὁποίας, λόγῳ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν εἰδῶν, δὲν ἀπαιτεῖται πιθανῶς ἡ χρῆσις τόσον μεγάλων ποσοτήτων ἐντομοκτόνων, ὅσον εἰς Βόρειον Ἀμερικήν.

Κατὰ τὰς ἡμετέρας ἔρευνας ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ρύπανσις διὰ DDT δὲν ἐφείσθη τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὅποιου ἡ μέση ρύπανσις, βάσει τῶν περιπτώσεων ἡμῶν, εὑρέθη 3,64 ppm μὲ ἄκρας τιμὰς 0,5 καὶ 10,5 ppm.

Μεταξὺ ἀρρένων καὶ θηλέων ἀτόμων (πίν. II) δὲν ἀνευρέθη οὔσιαστικὴ διαφορὰ ρυπάνσεως, ὡς ἐπίσης (πίν. III καὶ IV) δὲν διεπιστώθησαν σημαντικαὶ

διαφοραὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν τῆς ρυπάνσεως τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ μετὰ τοῦ τοιούτου τῆς ὑπαίθρου.

Συγκρινομένων τῶν ἡμετέρων ἀποτελεσμάτων πρὸς τὰ μέχρι σήμερον γνωστὰ τοιαῦτα πληθυσμῶν ἄλλων κρατῶν, προκύπτει ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος ἐμφανίζει ὑψηλοτέραν ρύπανσιν ἐν σχέσει πρὸς τοὺς πληθυσμοὺς τῆς Μεγ. Βρεττανίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἀλάσκας, εὐρύσκεται δὲ ἐγγὺς μόνον τῶν ἔξετασθέντων δειγμάτων ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Καναδᾶ καὶ τῶν Η.Π.Α.: βεβαίως πάντα ταῦτα, λαμβανομένου σοβαρῶς ὑπὲρ ὅψιν ὅτι τὰ ἡμέτερα ἀποτελέσματα προέκυψαν ἐκ τῆς ἔξετάσεως δειγμάτων ζώντων καὶ οὐχὶ νεκρῶν ἀτόμων, ὡς τὰ δείγματα ἐκ κατοίκων ἄλλων κρατῶν εἰς τὰ ὅποια ἐγένοντο ἀνάλογοι ἔξετάσεις, ὡς ἐπίσης καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμετέρων περιπτώσεων ὑφίσταται ὅμοιομορφία, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν χώραν, ἐξ ἣς ἐλήφθησαν τὰ τεμάχια λίπους, ἐνῷ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἔργασιῶν τῆς ἄλλοδαπῆς δὲν ἀναφέρεται τι ἀνάλογον. Οὕτω τὰ ἡμέτερα ἀποτελέσματα, πλὴν τῆς ἀνωτέρω ὅμοιομορφίας, τυγχάνουν καὶ ἀπηλλαγμένα κακώσεων τοῦ λιπώδους ἴστοῦ ἢ πιθανῶν ἀπωλειῶν DDT ἐκ τῆς συντηρησῆσεως τῶν πτωμάτων κ.τ.τ.

Ἄξιοσημείωτον τυγχάνει ἐν προκειμένῳ τὸ γεγονός, ὅτι τὸ περινεφρικὸν λίπος ἐνεφάνισε σταθερῶς ὑψηλὰς τιμὰς ρυπάνσεως (πίν. I καὶ διάγραμμα 1), ἐξ ἀποταμιεύσεως τοῦ DDT ἐν αὐτῷ.

Οπασδήποτε, τὸ βασικὸν πόροισμα τῆς ἐρεύνης ταύτης παραμένει ἡ διαπίστωσις τοῦ ὑψηλοῦ βαθμοῦ ρυπάνσεως τοῦ λίπους τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος, δυναμένου νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν εὐρεῖαν καὶ ἀλόγιστον χρῆσιν ἐντομοκτόνων περιεχόντων DDT: οὕτως εἰς σφαγεῖα καὶ ἀλλαχοῦ διενεργοῦνται ἀφειδῶς ψεκασμοὶ ζώων διὰ DDT spray, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς χώρους μαγειρείων κ.τ.τ.

Βεβαίως, ὁ βαθμὸς ρυπάνσεως τοῦ ἀνθρώπινου λίπους δὲν εὐρύσκεται εἰς ἐπίπεδα ἀνησυχητικά, βάσει τῶν γνώσεων τοῦ παρόντος ἐπὶ τῆς χρονίας δηλητηριάσεως διὰ τοιούτων οὖσιῶν (Brown, 1967).

Παρὰ ταῦτα, οὐδεὶς δύναται νὰ παραβλέψῃ σοβαρὰ προβλήματα συνδεόμενα μετὰ τῆς δημοσίας ὑγείας. Ἡ πιθανότης καρκινογενέσεως, ἡ διατάραξις τῆς ισορροπίας τοῦ ζωικοῦ βασιλείου, ἡ ἐξαφάνισις χρησίμων ἰχθύων, πτηνῶν καὶ ζώων ἐκ τῶν ψεκασμῶν καὶ ἐκ τῆς ρυπάνσεως τῶν θαλασσῶν, ἡ ρύπανσις τῶν τροφῶν καὶ ἵδιως τῶν γαλακτοκομικῶν προϊόντων καὶ ἡ ἐν τέλει μόλυνσις αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀνθρώπου, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραβλεφθῶν ὑφὲ δλων ἐκείνων τῶν παραγόντων, οἵτινες συνθέτουν τὴν διασφάλισιν τῆς προληπτικῆς ιατρικῆς καὶ τῶν μετὰ τῆς ὑγείας συνδεομένων κλάδων ἑτέρων ἐπιστημῶν. Ἀπὸ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1972 ἀπηγορεύθη ἡ χρῆσις τοῦ DDT εἰς Η.Π.Α., ἐνῷ θεωρεῖται

βέβαιον ὅτι ἐντὸς τοῦ ἔτους θὰ ἀπαγορευθῇ ἡ χρῆσις τῶν Aldrin καὶ Dieldrin, ὡς καὶ ὅλων τῶν συγγενῶν χλωριωμένων ὑδρογονανθράκων, οἱ δποῖοι εἶναι 50 φοράς περισσότερον τοξικοὶ καὶ περισσότερον ἔμμονοι ἀπὸ τὸ DDT (Fed. Proc., May, 1973).

Περαιτέρω καθίστανται ἀπολύτως ἀπαραίτητοι καὶ ἔτεραι ἔρευναι, τόσον διὰ τὴν μελέτην αὐτοῦ τούτου τοῦ προβλήματος, ὡς τίθεται διὰ τῆς παρούσης ἐργασίας, ὃσον καὶ ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τῆς τοξικῆς ἐπιδράσεως ἐπὶ τοῦ ὄργανισμοῦ· αὕτη προκαλεῖται ἐκ τῶν ἐσκεμμένων ἢ μὴ καταστάσεων ἀπισχνάνσεως, κατὰ τὰς δποίας μεγάλαι ποσότητες DDT καὶ μεταβολιτῶν του κινητοποιοῦνται ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ λίπους καὶ ἐπενεργοῦν τοξικῶς. Ἐπιπροσθέτως, καθίστανται ἀπολύτως ἀναγκαῖαι καὶ ἔρευναι ἐπὶ τῆς πιθανότητος ἐμφανίσεως DDT καὶ χλωροπαραγώγων εἰς τὸ γάλα θηλασμοῦ, βάσει τῶν ὅσων ἀνεφέρθησαν εἰς τὰ περὶ βιολογικῆς ρυπάνσεως.

Περαίνοντες, τονίζομεν ὅτι τὸ ἐπίσημον κράτος ὀφεῖλει νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν χρῆσιν χλωροπαραγώγων ἢ ἔστω νὰ ἐπιτρέψῃ ταύτην εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις καὶ ὑπὸ εἰδικὰς μόνον συνθήκας, πρὸν ἡ ζύπανσις τοῦ πληθυσμοῦ καταστῇ ἐπικίνδυνος καὶ διαταραχθῇ ἢ ἐκ τοῦ ζωικοῦ καὶ φυτικοῦ πλούτου οἰκονομία τῆς χώρας. Τοῦτο ἐνέχει ἴδιαιτέρων σημασίαν εἰς ἐποχάς, καθ' ἃς αἱ συναλλαγαὶ μετὰ τῶν ἄλλων κρατῶν ενδίσκονται εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον καὶ τὰ Ἑλληνικὰ γεωργικὰ προϊόντα τείνουν νὰ τυποποιηθοῦν καὶ νὰ κατακλύσουν τὰς ξένας ἀγοράς. Συνεπῶς καθίσταται ἐπιβεβλημένη ἡ θέσπισις μέτρων πρὸς περιστολὴν τῆς ρυπάνσεως, προτοῦ, αἰφνιδίως ἐνσκύπτοντες περιορισμοὶ ἐκ τῆς περιεκτικότητος τῶν προϊόντων εἰς DDT καὶ χλωροπαραγώγα, ἀποκλείσουν ἢ παρεμβάλουν ἐμπόδια εἰς τὴν οἰκονομικὴν ταύτην προσπάθειαν τῆς χώρας *.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ἐν τῇ προσπαθείᾳ ὅπως μελετήσωμεν τὴν ζύπανσιν διὰ DDT τοῦ λίπους κατοίκων τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς γενικωτέρας μελέτης ἐπὶ τῶν γεωργικῶν φαρμάκων, λαβόντες δὲ ὑπὸ ὅψιν ἀπαντα τὰ μέχρι σήμερον γνωστὰ ἐπὶ τοῦ DDT καὶ τῶν χλωροπαραγώγων, προέβημεν εἰς δειγματοληψίαν λίπους διὰ βιοψίας, τόσον ἐκ τοῦ ὑποδογίου τῆς κοιλίας, ὃσον καὶ ἐκ τοῦ περινεφρικοῦ τοιούτου

* Ἀξιον ἴδιαιτέρας μνείας τυγχάνει τὸ γεγονὸς ὅτι, καθ' ὃν χρόνον ἡ ἐργασία αὗτη εὑρίσκετο ὑπὸ ἐκτύπωσιν, ἐθεσπίσθησαν τὰ πρῶτα μέτρα περιστολῆς τῆς ρυπάνσεως καὶ διὰ τὴν χώραν ἥμιν.

καὶ ἡρευνήσαμεν διὰ τὴν εἰς τὰ ἀνωτέρω δείγματα ὑπαρχῖν DDT, προσδιωρίσαμεν δὲ τοῦτο φασματοφωτομετρικῶς κατὰ τὴν μέθοδον τῶν Schechter, Soloway, Hayes καὶ Haller. Οὕτως, ἐκ τῆς ἐρεύνης ταύτης προέκυψαν τὰ κάτωθι :

α) Ἐκ τῶν ἔξετασθέντων 50 δειγμάτων λίπους, ἐξ ὧν τὰ 41 προήρχοντο ἐκ τῆς κοιλίας καὶ τὰ 9 ἐκ τοῦ περινεφρικοῦ τοιούτου, διεπιστώθη ἡ ὑπαρχῖς εἰς ἄπαντα DDT καὶ εἰς τιμὰς κυμαινομένας μεταξὺ 0,5 καὶ 10,5 ppm.

β) Ὡς μέση τιμὴ ρυπάνσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος προέκυψεν ἡ 3,64 ppm.

γ) Βάσει τῶν ἡμετέρων προσδιορισμῶν, δὲν διεπιστώθη οὐσιαστικὴ διαφορὰ εἰς τὰς τιμὰς ρυπάνσεως μεταξὺ κατοίκων πόλεων καὶ τοιούτων τῆς ὑπαίθρου.

δ) Ὡσαύτως, δὲν διεπιστώθη διαφορὰ εἰς τὰς τιμὰς ρυπάνσεως μεταξὺ ἀρχένων καὶ θηλέων ἀτόμων.

ε) Γενικῶς, ἡ ρύπανσις τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος εὑρέθη ὑψηλοτέρα ἐκείνης τῶν κατοίκων τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἀλάσκας, ἐγγίζουσα τὰ ὅρια τῆς τῶν κατοίκων τῆς Βορείου Ἀμερικῆς. Τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὴν εὐρεῖαν καὶ ἀλόγιστον παρ' ἡμῖν χρῆσιν χλωροπαραγώγων ἐντομοκτόνων, προτείνονται δὲ περαιτέρω μέτρα καὶ ἐκτίθενται οἱ λόγοι ἀνάγκης περιστολῆς τῆς ρυπάνσεως.

B I B L I O G R A F I A

- Barnes, J.—Toxicité pour l'homme de certains pesticides, Organisation Mondiale de la Santé, Genève 1954.
- Behrens, L. B.—Pesticides: two views, Fed. Proc., 32 (1973), p. 1551.
- Brown, J.—Organic-chlorine pesticide residues in human depot fat, Canad. Med. Assoc. J., 97 (1967), p. 367.
- Clifford, P.—Determination of DDT, Particularly in Milk and Fats, by the Schechter Procedure, J. Assoc. of Offic. Agric. Chemist., 30 (1947), p. 337.
- Davidow, B.—A spectrophotometric method for the quantitative estimation of technical Chlordane, J. Assoc. of Offic. Agric. Chemist., 33 (1950), p. 886.
- Davidow, B.—Isolation of DDT from fats, J. Assoc. of Offic. Agric. Chemist., 33 (1950), p. 130.
- Davis, G. K.—Chlorinated hydrocarbons in nutrition and metabolism, Fed. Proc., Sept., 32 (1973), p. 1993.
- Di Jeso, F.—Qualitative and quantitative thin-layer chromatography of guanidine derivatives and differentiation of phosphagens from other phosphorus compounds, J. Chromatogr., 32 (1968), p. 269.

- Engst, R. - Blazovich, M. and Knoll, R.—Über das Vorkommen von Lindan in Möhren und seinen Einfluss auf den Carotingehalt, Nahrung, 11 (1967), p. 389.
- Hayes, W.—Clinical Handbook on Economic Poisons, U.S. Department of Health, Education and Welfare, Publ. Health Service Atlanta. Georgia 1967.
- Hayes, W. - Dale, W.—Storage of Insecticides in French People, Nature, 199 (1963), p. 1189.
- Mattson, A. - Spillane, J. - Baker, C. and Pearce, G.—Determination of DDT and related substances in human fat, Analyt. Chem., 25 (1953), p. 1065.
- Prickett, C. - Kunze, F. and Lugg, E.—Modification of the Schechter method for the determination of Methoxychlor or DDT in biological materials, J. Assoc. of Offic. Chemist., 33 (1950), p. 880.
- Schechter, M. - Soloway, S. - Hayes, R. and Haller, H.—Colorimetric determination of DDT - Color test for related compounds, Ind. and Engin. Chem., 17 (1945), p. 704.
- Τσόχας, Κ.—Φωτομετρικαί καμπύλαι και μαθηματική διόρθωσις αντών διὰ τῆς μεθόδου τῶν ἐλαχίστων τετραγώνων, 'Ελλ. Ιατρική, 10 (1964), σ. 993.
- Walker, K.—DDT residue and its removal from apples and pears, Proc. of Am. Soc. for Hort. Sc., 51 (1948), p. 85.

SUMMARY AND CONCLUSIONS

In an effort to study the pollution of the fatty tissues of the inhabitants of Greece by DDT and other chlorinated insecticides, in correlation with current data on this subject, we investigated the DDT content of fat tissue biopsies taken either subcutaneously from the abdomen or from the proximity of the kidney.

The measurements were performed according to the spectrophotometric method described by Schechter, Soloway, Hayes and Haller.

Our data can be summarized as follows:

1. All 50 specimens examined were found to contain DDT, the values ranging from 0.5 to 10.5 ppm.
2. The mean value of pollution was 3.64 ppm.
3. No significant difference was found between levels of pollution of specimens, taken from inhabitants of cities, as compared with those of inhabitants of rural areas.
4. No difference was observed between males and females.

5. The pollution of the population of Greece was found to exceed that of the population of England, France, Germany and Alaska, and to approximate that of the population of North America. This can be ascribed to the wide and unrestricted usage of chlorinated insecticides in our country. Reasons and measures are presented for the prevention of pollution with these substances.

★

Ο ἀκαδημαϊκὸς κ. Γ. **Ίωακείμογλου** παρουσιάζων πειραματικὴν μελέτην τῶν κυρίων K. Τσόχα καὶ Γ. Λογαρᾶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ DDT καὶ ἡ οὐπανσις βάσει προσδιορισμῶν τῆς περιεκτικότητος τοῦ λίπους κατοίκων τῆς Ἑλλάδος», λέγει τὰ ἔξῆς:

Προτοῦ ἀναφερθῶ εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς ἄνω πειραματικῆς μελέτης, ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ θίξω ἐν γλωσσικὸν ζήτημα.

Τὸ DDT εἶναι σύντμησις τῆς χημικῆς ὀνομασίας Dichlordiphenyltrichloroetan. Ἐκ τοῦ ὅρου τούτου προέκυψεν ἡ σύντμησις DDT. Οἱ Γερμανοὶ γράφουν ἐπίσης DDT, ἀλλὰ προφέρουν ντέ-ντε-τέ, ἀλλὰ οἱ Ἀγγλοὶ τὸ προφέρουν ντὶ-ντὶ-τί, δηλαδὴ οἱ Γερμανοὶ μεταχειρίζονται τὸ γερμανικὸν ἀλφάβητον, οἱ Ἀγγλοὶ μεταχειρίζονται τὸ ἀγγλικόν. Ἡμεῖς ἀντὶ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸ ἔλληνικὸν ἀλφάβητον, δηλαδὴ νὰ γράφωμεν δέλτα-δέλτα-ταῦ, γράφομεν DDT καὶ τὸ προφέρομεν ντὶ-ντὶ-τί, ὅπως οἱ Ἀγγλοὶ. Νομίζω ὅτι τοῦτο εἶναι μείωσις τῆς ἔλληνικῆς γλώσσης. Δυστυχῶς ὁ ὅρος DDT περιλαμβάνεται εἰς νόμους, διατάγματα, ἐγκυκλίους κτλ. καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸν ἀλλάξωμεν.

Τὴν ἴσχυρὰν ἐντομοκτόνον ἐνέργειαν τοῦ DDT ἀνεγνώσιε πρῶτος ὁ Ἐλβετὸς χημικὸς εἰς τὸ Basel τῆς Ἐλβετίας, Dr. Müller. Ὁταν ἀπεδείχθη ὅτι τὸ DDT δύναται νὰ καταπολεμήσῃ σοβαρὰς μεταδοτικὰς ἀσθενείας, ὅπως εἶναι ὁ ἔξανθηματικὸς τύφος καὶ ἡ ἔλονοσία, ὁ Müller ἔλαβε τὸ βραβεῖον Nobel.

Θὰ ἀναφέρω δύο παραδείγματα. Ὁταν ὁ στρατὸς τῶν συμμάχων, κατὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον, ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν Νότιον Ἰταλίαν καὶ προεχώρησε πρὸς Βορρᾶν, εὑρέθη πρὸ μιᾶς τριμερᾶς ἐπιδημίας ἔξανθηματικοῦ τύφου. Ἡ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία τοῦ στρατοῦ κατώρθωσεν ἐντὸς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν πόλιν ἀπὸ τὴν νόσον διὰ ψεκασμοῦ τῶν ἐνδυμάτων, κατοικιῶν κτλ. μὲ DDT.

Τὸ δεύτερον παράδειγμα εἶναι ἡ ἐκρύζωσις τῆς ἔλονοσίας πρὸ τεσσαράκοντα περίπου ἑτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Rockefeller Foundation ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα δύο ἐπιστήμονας, τὸν ἔλονοσιολόγον Balfour καὶ τὸν μηχανικὸν

Wright, οι δποῖοι εἰργάσθησαν μετὰ μεγάλου ζήλου καὶ ἐφήρμοσαν τὸ DDT, ἀποξηράνσεις κτλ. Οὔτως, ἀπηλλάγη ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ ἔνα ἐχθρόν, δ ὅποῖος ἀπὸ κτιλετηρίδων ἐμάστιξε τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

Ἡ Ἀκαδημία ἐβράβευσεν ἀμφοτέρους τοὺς Ἀμερικανοὺς ἐπιστήμονας.

Οἱ κύριοι Κ. Τσόχας καὶ Γ. Λογαρᾶς ἔξετάζουν εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην ἐὰν ὑπάρχῃ DDT εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα. Ἐξήτασαν πεντήκοντα δείγματα λίπους, ἐξ ὧν τὰ τεσσαράκοντα προήρχοντο ἐκ τοῦ ὑποδορίου λίπους τῆς κοιλίας καὶ τὰ δέκα ἐκ τοῦ περινεφρικοῦ λίπους. Ἡ ἀφαίρεσις τοῦ λίπους εἶχε γίνει βεβαίως διὰ θεραπευτικοὺς λόγους.

Διεπιστώθη ἡ ὑπαρξία τοῦ DDT εἰς τὸ ἔξετασθὲν λίπος εἰς ποσότητας 0,5 ἕως 10,5 mg τοῖς χιλίοις. Δὲν διεπιστώθη διαφορὰ εἰς τὰς τιμὰς ρυπάνσεως μεταξὺ κατοίκων πόλεων καὶ κατοίκων τῆς ὑπαίθρου. Τὸ αὐτὸν ἴσχυε καὶ μεταξὺ ἀρρένων καὶ θηλέων.

Ἡ ρύπανσις τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος εὑρέθη ὑψηλοτέρᾳ ἐκείνων τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἀλάσκας, ἐγγίζουσα τὰ ὄρια τῶν κατοίκων τῆς Βορείου Ἀμερικῆς. Ἡ δυσάρεστος αὐτὴ κατάστασις διφεύλεται εἰς τὴν εὐρεῖαν καὶ ἀλόγιστον χρῆσιν τοῦ DDT. Ἀπεδείχθη ὅτι ὑπάρχει καὶ ὁ κίνδυνος προκλήσεως καρκίνου.

Βάσει τῶν ἄνω εὑρημάτων δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν δρατὴν ρύπανσιν (καυσαέρια κτλ.) καὶ ἀρρατον (DDT).

Τὰς λεπτομερείας τῆς σημαντικῆς αὐτῆς ἐρεύνης θὰ εῦρουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀνωτέρω.

Ο κ. Γ. Λογαρᾶς κατώρθωσε νὰ δργανώσῃ ἐν πλῆρες Φαρμακολογικὸν Ἐργαστήριον εἰς τὸ Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, τὸ ὅποιον προάγει τὴν ἐπιστήμην.